

ἀκούσιος (ἀντίθ. ἐκούσιος). Ἀκούσιος, involuntary, Δημόκριτος 240 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσι.

ἄκρον 1. Ἀκραῖο σημεῖο, end point, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἠθμοῖο δυσηχέος ἄκρα **2.** Κορυφαῖο σημεῖο, peak, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.

ἄκρασίη. Ἀκράτεια/ἔλλειψη ἐγκράτειας, incontinence, Δημόκριτος 234.3 ἄκρασίη δὲ ... προδότηι τῆς ὑγείης ... γίνονται. Πρβλ. κρατεῖν.

ἄκρατος. Βλ. ἄκρητος.

ἄκρητος (συνών. ἄγνός). Ἀμιγῆς/καθαρός, unmixed/pure, Παρμενίδης 12.1 πυρὸς ἀκρήτοιο Ἐμπεδοκλῆς 35.15 ζωράτε τὰ πρὶν ἄκρητα 128.6-8 ἀμύνηται τ' ἀκρήτοιν... ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους οὐδέποτε βοῖός. Πρβλ. κραῖσις, μίξις.

ἀκριβής. Ἀκριβής, exact, Πλάτων 101 a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὠτῶν ἀκριβέστεροι μάλιστα.

ἄκριτος. Ἀκριτος/αὐτὸς ποῦ δὲν ἔχει κρίση, incapable of judgement, Παρμενίδης 6.7 ἄκριτα φύλα. Πρβλ. κρίνειν.

ἀκριτόχειρος. Αὐτὸς ποῦ ἔχει δυσδιάκριτα (ἀμέτρητα) χέρια, of indistinguishable (countless) hands, Ἐμπεδοκλῆς 60 εἰλίποδ' ἀκριτόχειρα.

ἄκρος. Ἀκραῖος, furthest, Διογένης 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκάτερα. || **παρ' ἄκρην.** Στὸ ἀκραῖο σημεῖο, at the furthest point, Ἐμπεδοκλῆς 46 ἄρματος ὡς πέρι χνοίη ἐλίσσεται ἢ τε παρ' ἄκρην... (?)

ἀκτὴ (τύπ. ἀκτέα). Ἀκτέα/κουφοξυλιά, elder, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσῳ δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

ἀκτινογραφία. Πραγματεία περὶ τῶν ἀκτίνων, treatise on rays, Δημόκριτος 15 b (τίτλ.) Ἀκτινογραφία.